

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiae S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romæ, 1619

Vtrum contritio esse debeat de originali? 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

Utrum contritio esse debeat de peccato originali?
D secundum sic proceditur. Videtur, quod contritio esse debeat de peccato originali. De peccato enim actuali conteri debemus non ratione actus, in quantum est ens quoddam, sed ratione deformitatis: quia actus secundum suam substantiam bonum quoddam est, & à Deo. Sed peccatum originale habet deformitatem, sicut & actuale. Ergo etiam de eo conteri debemus.

¶ 2 Præterea, Per peccatum originale homo fuit à Deo auersus: quia pœna eius erat carentia diuinæ visionis. Sed cuiuslibet debet displicere se fuisse à Deo conuersum. Ergo homo debet habere displicentiam à peccato originali, & sic debet de eo conteri.

SED contra, Medicina debet esse proportionata morbo. Sed peccatum originale sine nostra voluntate contractum est. Ergo non requiritur, quod per actum voluntatis, qui est contritio, ab ipso purgemur.

RESPONDEO dicendum, quod contritio est dolor, ut dictum est *, respiciens & quodammodo comminans voluntatis duritiem: & ideo solum de illis peccatis potest esse, quæ ex duritia nostræ voluntatis in nos proueniunt. Et quia peccatum originale nostra voluntate non est inductum, sed ex vitiatæ naturæ origine contractum: ideo de ipso non potest esse contritio, propriè loquendo, sed displicentia potest esse de eo, vel dolor.

Ad primum ergo dicendum, quod contritio non est de peccato, ratione substantiæ actus tantum, sed quia ex hoc non habet rationem mali: neque iterum ratione deformitatis tantum, quia deformitas de se non dicit rationem culpæ. Sed quandoque importat pœnam. Debet autem de peccato esse contritio, in quantum importat deformitatem ex actu voluntatis prouenientem: & hoc non est in peccato originali: & ideo de eo non est contritio.

C 2 Et

q. preced.
a. 1. q. 2.

Et similiter dicendum ad Secundum: quia voluntatis est illa cui debetur contritio.

ARTIC. III.

6 *Conc. Tri-
dent pres-
citato lo-
co.* *6* *Utum de omni actuali peccato debeamus contri-*
AD tertium sic proceditur. Videtur, quod non
omni actuali peccato commisso à nobis, de-
bet contritio. Quia contraria contrarijs curan-
tur. Sed quædam peccata per tristitiam committuntur,
sicut acedia, & invidia. Ergo medicina eorum
debet esse tristitia, quæ est contritio, sed gaudium.

¶ 2 Præterea, Contritio est actus voluntatis,
non potest esse de eo, quod cognitioni non subicitur.
Sed quædam peccata sunt, quæ in cognitione non
habentur, sicut oblita. Ergo de eis non potest esse
contritio.

¶ 3 Præterea, Per voluntariam contritionem
tolluntur illa, quæ per voluntatem committuntur.

cap. I. **¶ 3** Præterea, Per ignorantiam voluntarium tollit: ut patet per Philosophiam
3. Ethic. Ergo de his quæ per ignorantiam accidunt,
non debet esse contritio.

¶ 4 Præterea, De illo peccato non debet esse
contritio, quod per contritionem non tollitur.
Sed quædam peccata non tolluntur per contritionem,
sicut venialia, quæ adhuc post contritionis gratiam
manent. Ergo non de omnibus peccatis præteritis
debet esse contritio.

SED contra, Pœnitentia est medicina contra
omnia peccata actualia. Sed pœnitentia non est aliquid
voluntarium, quorum non fit contritio, quæ est prima
pars eius. Ergo & de omnibus peccatis debet esse
contritio.

** q. præc.
art. 1.* **¶** Præterea, Nullum peccatum dimittitur, nisi
quis iustificetur. Sed ad iustificationem requiritur
contritio, ut prius dictum est. Ergo de quolibet
peccato conteri oportet.

RESPONDEO dicendum, quod omnis actualis peccatus
peccatus ex hoc contingit, quod voluntas nostra legi
non cedit: vel eam transgrediendo, vel omittendo.